

STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO), proponowanych obszarów o znaczeniu wspólnotowym (pOZW), obszarów o znaczeniu wspólnotowym (OZW) oraz specjalnych obszarów ochrony (SOO)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ

B

1.2. Kod obszaru

PL	H	0	4	0	0	3	0
----	---	---	---	---	---	---	---

1.3. Nazwa obszaru:

Solniska Szubińskie

1.4. Data opracowania

2	0	0	6	0	3
R	R	R	R	M	M

1.5. Data aktualizacji

2	0	1	7	0	8
R	R	R	R	M	M

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek

Nazwisko/Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Bydgoszczy
Adres:	ul. Dworcowa 81, 85-009 Bydgoszcz
Adres e-mail:	kancelaria@rdos-bydgoszcz.pl
Nazwisko/Organizacja:	Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy w Bydgoszczy
Adres:	ul. Sucha 9, 85-796 Bydgoszcz
Adres e-mail:	wbochrona@utp.edu.pl

1.7. Daty wskazania oraz objęcia formą ochrony/klasyfikacji terenu

Data zaklasyfikowania obszaru jako OSO

—	—	—	—	—	—
R	R	R	R	M	M

Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony OSO

Nie dotyczy

Data zaproponowania obszaru jako OZW:

2	0	0	9	1	0
R	R	R	R	M	M

Data zatwierdzenia obszaru jako OZW (*):

2	0	1	1	0	1
R	R	R	R	M	M

Data objęcia terenu formą ochrony SOO:

R	R	R	R	M	M

Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:

Nie wydano rozporządzenia

Wyjaśnienia (**):

.....
.....
.....
.....

(*) Pole opcjonalne, data jest potwierdzana w momencie udokumentowania OZW przez DG ds. Środowiska (data przyjęcia odpowiedniego wykazu unijnego)

(**) Pole opcjonalne, wyjaśnienia można podać w odniesieniu do dat zaklasyfikowania lub objęcia formami ochrony terenów składających się z pierwotnie odrębnych OSO lub OZW.

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu obszaru (wartości dziesiętne stopni)

Długość geograficzna

17.647

Szerokość geograficzna

53.0024

2.2. Powierzchnia (ha)

361,88

2.3. Obszar morski (%)

—

2.4. Długość obszaru (km)

—

—

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

PL 6 1

Nazwa regionu

Kujawsko-Pomorskie

2.6. Region biogeograficzny:

☐
☐
☐

Alpejski (...% (*))

Atlantycki (...%)

Czarnomorski (...%)

☐
☒
☐

Borealny (...%)

Kontynentalny (100%)

Makaronezyjski (...%)

☐
☐
☐

Śródziemnomorski (...%)

Panoński (...%)

Stepowy (...%)

Dodatkowe informacje na temat regionów morskich (**)

☐
☐
☐

Morski atlantycki (...%)

Morski czarnomorski (...%)

Morski bałtycki (...%)

☐
☐

Morski śródziemnomorski (...%)

Morski makaronezyjski (...%)

(*) Jeżeli teren jest zlokalizowany w większej liczbie regionów niż jeden, należy podać (opcjonalnie) wartość procentową pokrycia w odniesieniu do danego regionu.

(**) Wskazanie regionów morskich wynika z przyczyn praktycznych/technicznych i dotyczy tych państw członkowskich, w których jeden lądowy obszar biogeograficzny graniczy z dwoma regionami morskimi.

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
1340	x		182,32		M	B	A	B	B
6410			132,79		M	B	C	B	B

PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
 NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
 Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
 Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310, 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeżeli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
 Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M= „przeciętna” (na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EWG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunek					Populacja na obszarze					Ocena obszaru				
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria C R V P	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min.	Max.				Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
P	1617	<i>Angelica palustris</i>			osiadłe	500	1000	fstem	R	G	B	B	C	B

Grupa: A = ptazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazy jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. portal referencyjny).
Kategoria (kategorie liczebności): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne — wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD) lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji — w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

3.3. Inne ważne gatunki flory i fauny (opcjonalnie)

Gatunek				Populacja na obszarze				Motywacja						
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Gatunki wymienione w załączniku		Inne kategorie			
					Min.	Maks.			C R V P	IV	V	A	B	C
P		<i>Triglochin maritimum</i>			3000	5000	fstems	R						x
P		<i>Glaux maritima</i>			400	1000	fstems	R						x
P		<i>Dianthus superbus</i>			20	50	fstems	R						x

Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, Fu = grzyby, I = bezkręgowce, L = porosty, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
Kod: w odniesieniu do ptaków z gatunków wymienionych w załączniku IV i V należy zastosować nazwę naukową oraz kod podany na portalu referencyjnym.
S: jeśli dane o gatunku mają charakter poufny i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. portal referencyjny).
Kategoria (kategorie liczebności): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = występuje.
Kategorie motywacji: IV, V – gatunki z załączników do dyrektywy siedliskowej, A – dane z Krajowej Czerwonej Listy, B – gatunki endemiczne, C – konwencje międzynarodowe, D – inne powody.

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru:

Kod	Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N10	Łąki wilgotne, łąki świeże	96,82
N15	Pozostałe grunty orne	2,30
N16	Lasy liściaste zrzucające liście na zimę	0,36
N23	Pozostałe tereny (w tym miasta, wsie, drogi, wysypiska śmieci, kopalnie, tereny przemysłowe)	0,52
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego		100%

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

<p>Położenie obszaru wg regionalizacji fizycznogeograficznej Kondrackiego (2009): prowincja Niż Środkowoeuropejski (31), podprowincja Pojezierza Południowobałtyckie (315), makroregion Pradolina Toruńsko-Eberswaldzka (315.3), mezoregion Kotlina Toruńska (315.35).</p> <p>Położenie obszaru wg regionalizacji geobotanicznej (Matuszkiewicz 2008): B. Dział Brandenbursko-Wielkopolski B.1. Kraina Notecko-Lubuska B.1.3. Okręg Chodzieski B.1.3.g. Podokręg Szubiński</p> <p>Pod względem administracyjnym obszar Natura 2000 Solniska Szubińskie PLH040030 położony jest w województwie kujawsko-pomorskim, powiecie nakielskim, w gminie Szubin. Obejmuje grunty prywatne i mały fragment lasu należący do Nadleśnictwa Szubin (leśnictwo Dziewierzewo). Większa część obszaru położona jest w dolinie Białej Strugi. Ciek ten jest główną osią hydrologiczną obszaru. Niewielki fragment obszaru w okolicach wsi Ameryczka położony jest na małym wyniesieniu. W dolinie dominują gleby murszowe, a na wyniesieniu gleby mineralne. Prawie cały obszar (ponad 87%) zajmują użytki łąkowe, poza małym (1,3 ha) fragmentem lasu (siedlisko 9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio-Carpinetum</i>, <i>Tilio-Carpinetum</i>) położonym przy drodze powiatowej Szubin – Kcynia i gruntami ornymi przy wsiach Ameryczka i Pińsko.</p> <p>Dominują siedliska nieleśne — słone łąki, pastwiska i szuwały oraz zmiennowilgotne łąki trzęślicowe. Na łąkach trzęślicowych występuje rzadki gatunek z załącznika II dyrektywy siedliskowej: starodub łąkowy <i>Ostericum palustre</i>. Wszystkie łąki użytkowane są rolniczo, większość kośnie. Jedynie powierzchnie położone od strony wsi Szaradowo i Słonawy użytkowane są kośnie-pastwiskowo. Krajobraz jest otwarty, występują pojedyncze drzewa i krzewy.</p> <p>Kompleks słonych łąk położony między Słonawami a Pińskiem opisywany był już w okresie międzywojennym. Stwierdzono wówczas występowanie licznych halofitów, między innymi: <i>Aster tripolium</i>, <i>Salicornia herbacea</i>, <i>Spergularia salina</i>, <i>Trifolium fragiferum</i> i <i>Glaux maritima</i>. Teren ten w 1943 roku został przecięty kanałem (Biała Struga), co spowodowało obniżenie poziomu wód gruntowych i zanik wielu słonolubnych gatunków roślin. Obecnie nie stwierdzono tu najciekawszych spośród wcześniej wymienianych, wśród nich solirodu zielnego i astra solnego. O podwyższonym zasoleniu łąk świadczy aktualnie obecność <i>Puccinellia distans</i>, <i>Triglochin palustre</i>, <i>Chenopodium glaucum</i> i <i>Atriplex hastata</i> var. <i>salina</i>. Zachowana tym samym została możliwość utrzymania i kształtowania zbiorowisk słonoroślowych w warunkach odpowiedniej gospodarki łąkarskiej.</p>
--

4.2. Jakość i znaczenie

1340* Śródlądowe słone łąki, pastwiska i szuwały (*Glaucopuccinellietalia*, część – zbiorowiska śródlądowe)

Procent pokrycia w obszarze Natura 2000: około 50% (182,37 ha)

Procent pokrycia w obszarze obliczono na podstawie inwentaryzacji terenowej wykonanej w 2011 r.

Reprezentatywność B

Śródlądowe słone łąki, pastwiska i szuwały w obszarze występują w 3 podtypach: 1340-1* murawy z mannicą odstającą i muchotrzewem solniskowym *Puccinellio-Spergularietum salinae*, 1340-2* śródlądowe słone łąki ze świbką morską

i mlecznikiem nadmorskim *Triglochino-Glaucetum maritimae*, 1340-4* subhalofilne łąki z kostrzewą trzcinową i pięciornikiem gęsim *Potentillo-Festucetum arundinaceae*. Podtyp 1340-3* halofilny szuwar z sitowcem nadmorskim *Scirpetum maritimi puccinellietosum* występuje poza obszarem, na powierzchni w Słonawach proponowanej do włączenia w obszar Natura 2000 jako eksklawa.

Względna powierzchnia B

Powierzchnia śródlądowych słonych łąk, pastwisk i szuwarów w obszarze Natura 2000 wynosi 182,37 ha, przy czym najcenniejsze podtypy siedliska (1340-1* murawy z mannicy odstającą i muchotrzewem solniskowym *Puccinellio-Spergularietum salinae* i 1340-2 śródlądowe słone łąki ze świbką morską i mlecznikiem nadmorskim *Triglochino-Glaucetum maritimae*) w sumie zajmują około 18,1 ha.

Brak szczegółowych danych odnośnie powierzchni siedliska na naturalnych stanowiskach w Polsce (w raporcie dla KE roku błędnie podano ponad 1000 ha; w rzeczywistości sumaryczna powierzchnia nie przekracza 300 ha).

Stan zachowania — dobry

Stopień zachowania struktury — dobry

Dla 70% powierzchni płatów w obszarze stopień zachowania struktury oceniono jako dobry ze względu na stosunkowo niski udział gatunków halofilnych. Najlepiej zachowane płaty reprezentują zbiorowisko *Triglochino-Glaucetum maritimae*. Pozytywnie na stan siedliska wpływa brak zakrzewień i gatunków obcych; prawidłowa struktura pionowa. Ekspansywne gatunki roślin zielnych, głównie trzcina pospolita, występują nielicznie.

Stopień zachowania funkcji — średnie lub słabe perspektywy

Procesy sukcesyjne zachodzące w okresowo nieużytkowanych płatach nie są intensywne. Dotyczą około 1% łąk. Słabe zasilanie wodami słonymi, jak również możliwość intensyfikacji agrotechniki (poprzez herbicydowanie, podorywki, nawożenie i podsiew wysokoprodukcyjnymi gatunkami traw) źle rokuje zachowaniu właściwej struktury i funkcji siedliska.

Możliwość renaturyzacji — możliwa przy średnim nakładzie sił i środków.

Ocena ogólna — B

Na ocenę największy wpływ ma dobre zachowanie struktury oraz możliwa przy średnim nakładzie sił i środków renaturyzacja siedlisk.

6410 Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*)

6410-1 łąki olszewnikowo-trzęślicowe *Selino carvifoliae-Molinietum*

Pokrycie: około 37% (około 133 ha)

Procent pokrycia w obszarze obliczono na podstawie inwentaryzacji terenowej wykonanej w 2011 r.

Reprezentatywność — B

Płaty siedliska reprezentowane są przez rzadki w regionie zespół *Sanquisorbo-Silaëtum*. W płatach, poza najliczniejszym *Silaum silaus* występuje *Angelica palustris*, *Dianthus superbus*, *Succisa pratensis*, *Serratula tinctoria*, *Galium boreale*, *Selinum carvifolia*, *Carex panicea*.

Względna powierzchnia — C

Łąki trzęślicowe w obszarze stanowią ok. 30%. Brak szczegółowych danych odnośnie powierzchni siedliska w Polsce.

Stan zachowania — B

Stopień zachowania struktury

- niezbyt duży udział gatunków charakterystycznych,
- brak krzewów, gatunków obcych,
- znikomy udział gatunków ekspansywnych (trzcina pospolita).

Stopień zachowania funkcji — średnie lub słabe perspektywy.

Procesy sukcesyjne nie stanowią istotnego zagrożenia. Słabe zasilanie wodami słonymi, jak również możliwość intensyfikacji agrotechniki źle rokuje zachowaniu siedliska.

Możliwość renaturyzacji — możliwa przy średnim nakładzie sił i środków.

Ocena ogólna — B

1617 *Ostericum palustre*

Populacja – B

Liczebność populacji staroduba łąkowego *Ostericum palustre* w obszarze Natura 2000 oszacowano na około 1600 osobników (E. Krasicka-Korczyńska 2011, dane niepublikowane). Stanowi to blisko 0,3% populacji krajowej. Udział pędów generatywnych wśród osobników dojrzałych wynosi około 50%. Owocowanie jest regularne, wysokie, ale uzależnione od terminów koszenia łąk. Miejscami obserwuje się liczne osobniki juvenilne. Populacja wykazuje średnie zagęszczenie: 53 osobników/ha (łącznie z juvenilnymi).

Stan zachowania – B

Warunki siedliskowe są zbliżone do optymalnych (dotyczy to kluczowych parametrów, jakimi są ocienienie i konkurencja ze strony innych roślin zielnych). Duże zagęszczenie osobników obserwuje się na siedliskach wilgotniejszych, ekstensywnie użytkowanych łąk, gdzie I pokos wykonywany jest w połowie czerwca, a II na początku września.

Izolacja – C

Stanowisko położone jest w obrębie zasięgu gatunku w Polsce, w sąsiedztwie innych subpopulacji tego gatunku.

Ocena ogólna – B

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje {kod}	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne/zewnętrzne (i o b)
H	A03.01	N, O	i
M	A03.03		
M	A07		

Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne/zewnętrzne (i o b)

Dalsze istniejące oddziaływania mające średni/mały wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje {kod}	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne/zewnętrzne (i o b)
M	I02		
M	K02.01		

Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne/zewnętrzne (i o b)

Poziom: H = wysoki; M = średni; L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu; P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie; T = toksyczne chemikalia nieorganiczne;

O = toksyczne chemikalia organiczne; X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne; o = zewnętrzne; b = jednoczesne.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	
	Kraj związkowy/województwo	
	Lokalna/gminna	
	Inna publiczna	
Własność łączna lub współwłasność		
Prywatna		
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

Linki:

.....
.....
.....
.....

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]

5.2. Połączenie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie regionalnym lub krajowym

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]

na poziomie międzynarodowym

Rodzaj	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
Konwencja ramsarska	1		
	2		
	3		
	4		
Rezerwat biogenetyczny	1		
	2		
	3		
Eurodiploma	—		
Rezerwat biosfery	—		
Konwencja barcelońska	—		
Konwencja bukaresztańska	—		
Teren zaliczany do dziedzictwa światowego	—		
HELCOM	—		
OSPAR	—		
Morski obszar chroniony	—		
Inne	—		

5.3. Formy ochrony

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

Organizacja: Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy

Adres: ul. Dworcowa 63, 85-950 Bydgoszcz

Adres e-mail: sekretariat@rdos-bydgoszcz.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

Tak

Nazwa:

Link:

Nazwa:

Link:

Nie, ale jest w przygotowaniu

Nie

6.3. Środki ochrony (opcjonalnie)

7. MAPA OBSZARU

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH040030

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

Tak

Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)